«ከመንፈስህ ወዴት እሔዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ? ወደ ሰማይ ብወጣ አንተ በዚያ ነህ ወደ ሲዖልም ብወርድ በዚያ አለህ እንደ ንስር የንጋትን ክንፍ ብወስድ እስከ ባህር መጨረሻ ብበር በዚያ እጅህ ትመራለች ቀኝህም ትይዛለችና» ብሏል /መዝ. 138÷1-10 1ኛነገ. 8÷27 2ዜና. 6÷18 ኢሳ. 66÷1 ኤር. 23÷23-24/::

8. <u>ሁሉን አዋቂ፡-</u> እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ከመሆኑ በፊት ያውቀዋል:: ነገሮችን ሁሉ ከመታሰባቸው ከመሠረታቸው በፊት ያውቃቸዋል:: መዝ. 138÷1-5 ዮሐ. 2÷25 ኤር. 17÷10 1ኛ ቆሮ. 2÷11 ሕዝ. 11÷5 1ኛሳሙ. 16÷6

9. <u>ዘለዓለማዊ እግዚአብሔር በዘመናት አይወሰንም፡-</u> ከዘመን በፊት ነበር፤ ዘመናትንም አሳልፎ ይኖራል /መዝ. 89÷1-2/ በጠቅላላ አነጋገር እግዚአብሔር መጀመሪያና መጨረሻ የለውም ራሱ መጀመሪያ መጨረሻ ነውና:: በእሱ ዘንድ ለውጥ የለም ኢሳ. 44÷6 አቡቀለምሲስ በራዕዩ «አነ ውእቱ አልፋ ወዖ» በማለት ቀዳማዊና ደኃራዊ መሆኑን ገልጦዋል /ራዕ ዮሐ. 22÷13/::

ሥነ ፍጥረት

ልዑል እግዚአብሔር በአውቀቱ ሰማይን ምድርን እንዲሁም በእነርሱ ውስጥ የሚገኙትን ሁሉ ከምንም ወይም ካለመኖር ወደ መኖር አምጥቶ ብቻ ንቁ የሆኑ ሥነ-ፍጥረትን የፈጠረበትን ሁኔታና ሥርዓት የምንማርበት ትምህርት ሥነ-ፍጥረት ይባላል:: ሥነ-ፍጥረት ማለት የፍጥረት መዘጀት ማለት ነው:: ይህ የሚታየው ዓለምና በውስጡ ያለው ሁሉ ከዚህ ከሚታየው ዓለም ውጭም ያለው የማይታይ ዓለምና በውስጡ ያሉት ረቂቃን ፍጥረታት ሁሉ በእግዚአብሔር ተፈጥረዋል /ዘፍ. 1:1 መዝ. 101:25 ኢሳ. 66:1-2 ዕብ. 11:3/ እግዚአብሔር ግዙፉንና ረቂቁን ዓለም የፈጠረው ከምንም ተነስቶ የሚያገናኛቸውና የሚያዋሕደው ነገር ሳይኖረው /እምኀበ አልቦ/ ነው:: /መዝ. 32÷9 2ኛመቃ. 14÷10 ጥበብ. 11÷18 የሐዋ ሥራ 17÷24 ዕብ. 11÷3 መዝ. 148÷5/::

- እግዚአብሔር ፍጥረታትን የፈጠረው ስሙንና መላእክትን ስሙን ለመቀደስ ክብሩን ለመውረስ ሲሆን የተቀሩትን ፍጥረታት ግን ለአንክሮ ለተዘክሮ ለምግበ ሥጋ ለምግበ ነፍስ ነው /መዝ. 148÷1-13 ራዕይ. 4÷11 የሐዋ ሥራ 14÷17 ሮሜ 1÷20/::
- እግዚአብሔር ፍጥረታትን ሁሉ ፈጥሮ ያከናወነው በስድስት ቀናት ውስጥ ነው:: /ዘፍጥ.1 እና 2 ዘጸ. 20÷9-11/ በእነዚህ ቀናት የተፈጠሩት ፍጥረታት እያንዳንዳቸው ቢቆጠሩ ፍጡር ተናግሮ አይፈጽመውም ነበር:: ነገር ግን በባሕርያቸው በአኗኗራቸው በ22 ይመደባሉ:: ኩፋሌ 3÷9 የተፈጠሩትም በሦስት መንገድ ነው:: ይኸውም:-

1. በአርምሞ /በዝምታ/:- አራቱ ባሕርያተ ሥጋ፣ ጨለማ፣ መላእክት፣ ሰማያት
2. በነቢብ /በመናገር/:- ብርሃን፣ ጠፈር፣ እንስሳት፣ ዕፅዋት::
3. በገቢር /በመሥራት/:- ሰውን ብቻ::

የስድስቱ ቀናት ፍጥረታት

እግዚአብሔር በመጀመሪያ ቀን ስምንት ፍጥረታትን እምኀበ አልቦ ኀበቦ አምጥቶ እሳት፣ ነፋስ፣ ውኃ፣ አፈር/መሬት/፣ ጨለማ፣ ሰማያት፣ መላእክት እና ብርሃን ናቸው /ዘፍ. 1:1/

እሳት፣ ነፋስ፣ ውኃና መሬት አራቱ ባሕርያተ ሥጋ ይባላሉ:: ሰማያት ሰባት ናቸው:: /መዝ. 18÷1 ማቴ. 3÷17 2ኛቆ. 12÷3 የሐ. 14÷2 ዕዝራ ሱቱኤል4÷4/::

ሰባቱ ሰማያት ከላይ ወደታች ሲቆጠሩ፡፡

1. ጽርሐ አርያም
2. መንበረ መንግሥት
3. ሰማይ ውዱድ
4. ኢየሩሳሌም ሰማያዊት
5. ኢዮር
6. ራማ
7. ኤረር ናቸው፡፡

1. **ጽርሐ አርያም፡-** ከሰማያት ሁሉ በላይ ናት፡፡ ለመንበረ መንግሥት እንደ ጠፈር የምታገለግል ናት፡፡
2. **መንበረ መንግሥት/መንበረ ስብሐት/፡-** እግዚአብሔር ብወደደው ምሳሌ ለፍጡራን የሚታይበት ነው፡፡ ለኢሳይያስ ለሕዝቂል ለወንጌላዊው ዮሐንስ በአምሳለ ንጉሥ ታይቷቸዋል፡፡ ኢሳ. 6÷1 ሕዝ. 12÷6 ራእይ. 4÷2 መዝ. 10÷4 ሰማይ ውዱድን እንደ መሠረት አድርጎ ሠርቷታል፡፡
3. **ሰማይ ውዱድ፡-** ከኪሩቤል ላይ ተዘርግቶ ለመንበረ መንግሥት እንደ አዳራሽ ወለል ሆኖ የሚያገለግል ነው፡፡
4. **ኢየሩሳሌም ሰማያዊት፡-** በሬት ሳጥናኤል የተፈጠረባት ኋላ የወጣባት ናት፡፡ ራእይ. 12÷9 ይሁዳ 1÷6 በዕለተ ምጽአት በጎ የሠሩ ሰዎች የሚወርሷትው የክርስቲያኖች ርስት ናት፡፡ ገላ. 4÷4-26 ዕብ. 12÷22 ዮሐ. 14÷2 አሥራ ሁለት ደጆች አሏት፡፡ የደጆቿም ብርሃን ለዓይን እጅግ የሚስቡ ናቸው፡፡ የብርሃን አዕማድም በየቦታው ቆሞባታል፡፡ ይህችን ሰማይ በሦስተኛው ረድፍ በከዋክብት አንጸር ብርሃን አርከፍክፎባታል፡፡ የብርሃን መጋረጃም አላት፡፡ የ12ቱ ሐዋርያትም ስም በመሠረቶቿ ላይ ተጽፎ ይገኛል፡፡ በዚህም ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እግዚአብሔር የብርሃን ታቦትን ፈጥሮ አኑሮባታል፡፡ የአምላክ ማደሪያ የሆነች የድንግል ማርያም ምሳሌ ናት /ራዕይ. 11÷19/፡፡
5. **ኢዮር** -
6. **ራማ**
7. **ኤረር፡-** እነዚህ ሦስቱ ዓለመ መላእክት /የመላእክት መኖሪያ/ ናቸው፡፡ ቤተክርስቲያን በ3 ክፍል የምትሠራው በዚህ ምሳሌ ነው፡፡

ቅዱሳን መላእክት

መላእክት የተፈጠሩት በመጀመሪያው ቀን በዕለተ እሑድ ነው፡፡ /ኩፋሌ. 2÷6-8/ በነገድ መቶ በከተማ አሥር ከበሩ፡፡ መላእክት እምኀበ አልቦ ወይም ከአምላክዊ ብርሃን ተፈጥረዋል፡፡ አክሊማርቢ የተባለ መጽሐፍ መላእክት ከነፋስ ከእሳት ተፈጥረው ቢሆኑ እንደኛ ሞተው በፈረሱ በበሰበሱ ነበር ብሏል፡፡ በቅዱሳት መጽሐፍት በግብራቸው በእሳትና በነፋስ ተመስለዋል መዝ. 103÷4 ዕብ. 1÷7 በእሳትና በነፋስ መመሰላቸው ነፋስ ፈጣን ነው መላእክትም ለተልእኮ ይፋጠናሉና፡፡ ነፋስ ረቂቅ ነው መላእክትም ረቂቃን ናቸው፡፡ እሳት ብሩህ ነው መላእክትም ፈጸምያን ፈቃድ ናቸው፡፡

የመላእክት ባሕርያት

- መላእክት በፍጥረታቸው ረቂቃን ስለሆኑ ሥጋና አጥንት የላቸውም፡፡ አይበሉም አይጠጡም /ሉቃስ. 24÷39/
- መላእክት ፆታ የላቸውም፡፡ አያገቡም አይጋቡም፡፡ ማቴ. 22÷30
- አንድ ጊዜ የተፈጠሩ የማይባዙ የማይዋለዱ ናቸው፡፡ ሕማም ሞትና ድካም የለባቸውም ሕያዋን ናቸው፡፡
- ቁጥራቸው በአኃዝ አይወሰንም /ራእይ. 5÷11/፡፡

የመላእክት ግብራቸው

- ሥራቸው እግዚአብሔርን ያለዕረፍት ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እያሉ ሌትና ቀን ማመስገን ነው /ት.ኢሳ. 6:3 ራእይ. 4:8/::
- መላእክት ከእግዚአብሔር ወደ ሰው ለምሕረትና ለብስራት ለቁጣም ይላካሉ ሉቃስ. 1÷1-26 ዘፍጥ. 19÷1 - 38፣ 2ነገሥት. 19÷35 . . . /
- ድኅነት የሚገባቸውን ሰዎች ይጠብቃሉ /መዝ. 33÷7፣ 90÷15/ ማቴ. 18÷10 የሐዋ. 12÷7/
- ክፉዎችን ይቃወማሉ:: የሐሰትና የዓመጸኛ የክህደት ምንጭና አባት የሆነውን ዲያብሎስን /ሄኖክ. 12÷3 መቅ.ወንጌል ራእይ. 13÷5 ዮሐ. 8÷44 በመጀመሪያ የተቃወሙት መላእክት ናቸው:: /ራእይ. 12÷7/
- የቅዱሳንን ጸሎት ወደ እግዚአብሔር ያሳርጋሉ:: /ራእይ. 8÷2-4 ጦቢት 12÷15
- መላእክት ሰውን ያማልዳሉ:: ሰው ከፈጣሪው ጋር እንዲታረቅ ይጸልያሉ:: የእግዚአብሔር ባለሟሎች ናቸውና ስለ ሰው ይለምናሉ /ዘካ 1÷9-13፣ ሉቃስ. 1÷19/
- መላእክት ሰውን ይረዳሉ /ዘፍጥ. 16÷7 21÷17 1ነገሥት. 19÷5-7 ሰውን ይጠብቃሉ:: ለእያንዳንዱ ሰው ሁለት ጠባቂዎች አሉት:: አንዱ መልአክ ቀን አንዱ ደግሞ ሌሊት ይጠብቁታል:: /ማቴ. 18÷10/
- የእግዚአብሔር አገልጋዮችን በችግራቸው ጊዜ ይረዳሉ ያበረታሉ:: /የሐዋ. 5÷12-24፣ 12÷1-17፣ 27÷22-25 /
- መላእክት ንስሐ በሚገቡ ሰዎች ደስ ይሰኛሉ:: /ሉቃስ. 15÷10/
- መላእክት ይህን ይመስላሉ ቁመታቸው ይህን ያህላል ማለት አይቻልም፣ ረቂቃን ናቸውና ሲያድኑ ያሉትን ለመታደግ በወጣትና በሽማግሌ በተለያዩ አምሳሳት ይታያሉ::

ክብራቸውን ስላልጠበቁ መላእክት

የመላእክት አለቃ የነበረው ሳጥናኤል ለራሱ ክብርንና አምላክነትን በመፈለጉ በትዕቢቱ ተዋርዶ ሲወድቅ የእርሱ ደጋፊዎችና ተከታዮች የነበሩ ሁሉ አብረው ተጣሉ:: ኢ.ሳ. 14÷3-20 ክብራቸው ተገፎ ከተጣሉ በኋላ ሰይጣን ወይም ዲያብሎስ የሚባል ስም ተሰጣቸው:: ስማቸውም በዕብራይስጥ ሰይጣን በግሪክ/በጽርዕ/ ዲያብሎስ ማለት ሲሆን ትርጉሙም ሰሳች ለስናካይ ተቃዋሚ ባለጋራ ማለት ነው::

ሰይጣን ሁልጊዜ ሰዎችን ይፈትናል:: ወደ ክፉ ይመራል:: ከመጀመሪያ ጀምሮ ነፍስ ገዳይ ነው /ዮሐ8:44/ ሰይጣናት ለእግዚአብሔር ስለማይታዘዙ በንስሐም ለመመለስ ስለማይፈቅዱ ለዘለዓለማዊ ፍርድ ወደ ጨለማ ተጥለዋል:: ኢሳ. 14÷12-15 ራዕይ. 12÷9 ይሁዳ. 1÷6

ዲያብሎስ ምዕመናንን መፈታተኑን መቃወሙንና ማሳሳቱን የማይተው የማያቋርጡ የማያንቀላፉ ባለጋራ ናቸው:: 1ጴጥ5:8 መልካቸውን እየለዋወጡ ሰዎችን ሲቃወሙ ይኖራሉ:: ኢዮብ. 1÷6 ሉቃስ. 22÷39 ሆኖም በእግዚአብሔር አምኖና ተማምኖ በሃይማኖትና በምግባር በፈቃደ እግዚአብሔር በምክረ ካህን ሆኖ በሚኖር በንስሐ ሕይወት በሚመላለስ ክርስቲያን ላይ ዲያብሎስ ሥልጣን የለውም:: ስለዚህ በራሳችን ፍቃድ የኃጢአትና የዲያብሎስ ባርያ እንዳንሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል /ያዕ. 4÷8/::

እግዚአብሔር በዕለተ ማክሰኞ በፈጠረው ሥነ ፍጥረት ምሥጢረ ሥጋዌውን ነግሮናል:: ይኸውም ምድር የእመቤታችን ምሳሌ ናት:: ለታውጽእ ምድር ዘርአ ዘይዘራእ በበዘርእ» ባለ ጊዜ

ዘበረ ሳይጥርበት ሳይግርበት ዘር ሳይወድቅባት ሦስት ፍጥረታትን እንዳስገኘች እመቤታችንም መልአኩ «ትጸንሰሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ » ባላት ጊዜ ልማደ አንስት ሳያገኛት ዘርአ ብእሲ ሳይወድቅባት ዕፀ ሕይወት ፍሬ ሕይወት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አስገኝታለችና /ሉቃስ. 1÷31/

የሰኞ /የሁለተኛው ቀን/ ሥነ ፍጥረት

በሁለተኛው ቀን እግዚአብሔር ከምድር እስከ ብሩህ ሰማይ ሞልቶ የነበረውን ውኃ ወደ ላይና ወደ ታች ከፈለ:: በመካከሉም ጠፈርን አደረገ:: ጠፈርም ሰማይ ብሎ ጠራው:: ከጠፈር በላይ የቀረውም ውኃ ሐኖስ ይባላል:: ዘፍጥ. 1÷6-8 ኩፋሌ. 2÷9 ሰው ጠፈርን /ሰማይን/ እያየ ሰማያዊት ርስት እንዳለው እንዲረዳበት እንዲሁም በዕለተ ረቡዕ ለማፈጠሩ ፀሐይ፡ ጨረቃ፡ ከዋክብት፡ ማኅደር መመላለሻ ሲሆን አስቀድሞ አዘጋጀላቸው::

ማክሰኞ /የሦስተኛው ቀን/ ፍጥረት

እግዚአብሔር በሦስተኛው ቀን «ውኃ በአንድ ሥፍራ ይሰብሰብ» ብሎ ውኃን ከመሬት ለይቶ ባህር ካለው በኋላ ሦስት ፍጥረታትን ፈጠረ። ዘፍጥ. 1÷9-13 ኩፋሌ. 2÷10-12:: እነርሱም:-

- በምሳር የሚቆረጡ እጽዋት /ዛፎች/::
- በማጭድ የሚታጨዱ አዝርዕት::
- በእጅ የሚለቀሙ አትክልት ናቸው::

የረቡዕ /የአራተኛው ቀን/ ሥነ-ፍጥረት

በዕለተ ረቡዕ ሦስት ፍጥረታትን ፈጠረ:: እነዚህም:- ፀሐይ፡ ጨረቃና ከዋክብት ናቸው /ዘፍጥ. 1÷14-16 / ከዋክብትና ጨረቃን በሌሊት ፀሐይን በቀን አሰለጠናቸው /መዝ. 135÷8-9/::

እነዚህንም ለዕለታት ለሳምንታት ለወራት ለዓመታትና ለክፍለ ዘመናት መታወቂያ መለያ እንዲሆኑ ፈጥሮአቸዋል /ኩፋሌ 2÷13-14/::

የሐሙስ /የአምስተኛው ቀን/ ፍጥረት

በአምስተኛው ቀን ሦስት ፍጥረታትን ፈጠረ:: በልብ የሚሳቡ በእግር የሚሽከረከሩ በክንፍ የሚበሩ በባሕር ታወስነው የሚኖሩ በደመ ነፍስ ሕይወት ሕያዋን የሆኑ ፍጥረታትን ፈጠረ /ዘፍ. 1÷20-23፣ ኩፋሌ 2÷15-16/::

የዓርብ /የስድስተኛው ቀን/ ሥነ-ፍጥረት

በዚህ ቀን እግዚአብሔር አራት ፍጥረታትን ፈጠረ:: እነርሱም በእግር የሚሽከረከሩ በክንፍ የሚረሩ በልብ የሚሳቡ በየብስ የሚኖሩ በደመ ነፍስ ሕይወት ሕያዋን የሆኑ ፍጥረታትን ፈጠረ:: በመጨረሻም አጋዕዝተ ዓለም ሥላሴ «ሰውን በመልካችን እንፍጠር» ብለው ዐርብ ዕለት በነግህ አራቱን ባሕርያተ ሥጋ አምስተኛ ባሕርየ ነፍስን አዋሕደው የሠላሳ ዓመት ጎልማሳ አድርገው በማዕከለ ምድር /መዝ. 73÷12/ በቀራንዮ ፈጠሩት::

- 22ቱ ሥነ-ፍጥረት የሚባሉት እነዚህ ከላይ ያየናቸው ናቸው::

በሰባተኛዋ ቀን ቅዳሜ እግዚአብሔር ፍጥረታትን ሁሉ ፈጥሮ ከሥራው አረፈ:: ስለዚህ ይህች ዕለት ሰንበት ሆና እንድትከበር ሥጋዊ ሥራዎች እንዳይሠሩባት የእግዚአብሔር መልካም ፍቃድ ሆነ:: ይኸውም እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ አርፎባታልና ነው /ዘፍ. 2÷2/::

<u>የሰው ልጅ አፈጣጠርና ክብሩ</u>

እግዚአብሔር አምላክ ለሰው አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች ሁሉ ከፈጠረ በኋላ በዕለተ ዓርብ በነግህ «ሰውን በአርአያችንና በአምሳላችን እንፍጠር» ብሎ ግዙፍ አካል ሥጋን ከአራቱ ባሕርያት ከመሬት ከውኃ ከነፋስና ከእሳት ከፍሎ አገናኝቶ በሥጋ አስስልሶ በደም አርሶ በጅማት አያይዞ በአጥንት አጠንክሮ ረቂቅ አካል ነፍስን እመንበ ልቡ አምጥቶ አእምሮ ቃል ሕይወት ሰጥቶ እነዚህን ባሕርያት አዋሕዶ ሰውን አዳምን ፈጠረው /ዘፍጥ. 1÷26-27፣ ዘፍጥ. 2÷7/። ሲፈጥረው የሠላሳ ዓመት ጎልማሳ አድርጎ ነው።

በእግዚአብሔር አምሳል ተፈጠረ ማለቱም በንጽሕናው፣ በቅድስናው፣ በሕያውነቱ የእግዚአብሔር እንደራሴ ሆኖ በምድር የፍጥረታት ግብር በመሆኑ ነው።

አዳም ማለት ይህ ቀረው የማይባል ያማረ፣ መልከ መልካም ማለት ነው። እንዲሁም ከመሬት መፈጠሩን ያመለክታል። ሰው አራት ባሕርያተ ሥጋ አምስተኛ ባሕርየ ነፍስ አሉት።

- ✓ ነፍስ ሦስት ከዊን አላት፦ ከዊነ ልብ፣ ከዊነ ቃል፣ ከዊነ እስትንፋስ።
- ✓ አራቱ ባሕርያተ ሥጋ፦ ውኃ፣ መሬት፣ እሳትና ነፋስ ናቸው።

ሰው ረቂቅ ነፍስ ብትኖረውም መልአክ አይደለም። ግዙፍ አካል ቢኖረውም እንስሳ አይደለም። ሥጋዊና ሟች በመሆኑ ከመልአክ ይለያል። ለባዊት ነባቢትና ሕያዊት ነፍስ ያለው በመሆኑ ደግሞ ከእንስሳ ይለያል።

የሰው ነፍስና ሥጋ ከእናትና ከአባት ይከፈላል። እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ከፈጠራቸው በኋላ «ብዙ ተባዙ ምድርን ሙሉአት» ብሎ የመረቃቸው ምርቃት እስከ ዕለተ ምጽአት ትጸናለች /የሐዋ. 17÷26 ኢዮብ 10÷8-10 ዘፍጥ. 1÷26-28 ኤር. 1÷5/።

አዳም በተፈጠረ በሳምንቱ ጠዋት ሦስት ሰዓት ሲሆን «አዳም ብቻውን ይሆን ዘንድ አይገባውም ረዳትን እንፍጠርለት» ብሎ ወዲያውኑ በአዳም እንቅልፍ አመጣበት። ከአዳም ጎን አንዲት አጥንት ወስዶ ለአዳም የምትረዳውን ሴት ፈጠረለት። /ዘፍጥ. 2÷18-23 ኩፋሌ. 4÷4/። እግዚአብሔር ሔዋንን ከጎኑ ፈጥሮ ባሳየው ጊዜ አዳም «ይህች አጥንቴ ከአጥንተ የተገኘች ናት ሥጋም ከሥጋዬ የተገኘች ሥጋ ናትና ሴት ትባል» አለ። ዘፍጥ. 2÷23 ሔዋን ማለት የሕያዋን ሁሉ እናት ማለት ነው /ዘፍጥ. 3÷20/።

ከጎኑ መፈጠሯ ወንድና ሴት /ባልና ሚስት/ አንድ አካል መሆናቸውንና የሰው ዘር ሁሉ ከአንድ ግንድ መገኘቱን ያመለክታል። ሔዋንን ስለ ሦስት ነገር ፈጥሯታል።

1. ረዳቱ እንድትሆነው፣
2. ዘር ለማብዛት፣
3. ከፍትወት እንዲጠበቁ፣

ሰው ከፍጥረት ሁሉ የከበረ ነው /መዝ. 48÷12/። ይኸውም የሚታወቀው፦

1. ፍጥረታት ሁሉ ከተፈጠሩ በኋላ በመፈጠሩ።
2. በእግዚአብሔር አርአያና አምሳል በመፈጠሩ።
3. በምድር ላይ የሚኖሩ ፍጥረታት በሙሉ ገዢ አዛዥ ሆኖ በመፈጠሩ
4. ሌሎችን ፍጥረታት በአርምሞ በነቢብ ሲፈጥር እርሱን ብቻ በቅዱሳን እጆቹ አበጅቶታል። ኢዮብ. 10÷8 ዘፍጥ. 2÷7